

Paris den 22. April 1878

Saknade - Dyra, utsägligt Älskade kära min egen Minna, mitt lilla hjertegull...

Att väntan på brev blir lång, då man - såsom jag - varit borta från de käraste en hel månad i det närmaste, och under denna tid ej en enda rad från det kära Finland ankommit. Det känns tomt, främmande och kallt att vistas bland idel främmande menniskor utan något varmt från hemmet. Men nog nu därom. Du min sötaste "kulta" vill alldeles säkert ha bref från Paris och troligen mycket intressant bref - naturligtvis, ja, ja, - men bered Dig nu på förhand på ett torrt, korrt bref, ty då ett gatulokomotiv upphörligen skräller och åter förbi mitt rum, bolagisten pratar och alla intryck af hvad man sett, ännu äro så färska att man ej hunnit ordna något helt därpå då kan man sannerligen ej få ihop ett någotsånärhelst drägligt bref. Men ändå är lusten att prata med Dig - min dyra kära egen Pia - så stor att det afseende jag möjligen annars kunde fästa vid stiliseringen härvid ej tages i beaktande. Alltså till verket. Jag minns ej om i föregående brefet något var nämnt om Conservatorium hvarest finnes en mycket mångfaldig och rik samling af alla möjliga modeller för studium af teknik. Synnerligen intressant och upplysande var promenaden här, skada blott att tiden var så kort; är det möjligt så går Din egen vän dit engång till. Men att här tala om en gång till, bär sig knapt nog för den som endast en kort tid stannar i staden, ty här finnes så ofantligt mycket som en främling borde och gerna ville se. Nåväl. Ifrån Conservatoriums samlingar gick jag kl. ½ 3 e.m. alltså efter att ha gått der 4 ½ timme. Sedan dejeuneren var intagen fann jag tillfälle att få vandra 1 ½ timme uti Louvre muséet. Här fanns uti nedre våningen en storartad antik samling hvaribland den så utomordentligt berömda Venus från Milo. De voro verkligen plastiskt sköna alla dessa gamla, af Grekerna uti en grå forntid mejslade marmorblock. Uti 2ieme våningen af samma palats finner man de präktigaste taflor af alla möjliga mästare. Ack om Du ändock hade varit här med --- min egen Minna. Uti 3ieme etagen äro alla marintillbehör utställda men jag hade vid tiden då salarna stängas ej hunnit med mera än 1sta och hälften av 2dra våningen så att det lärer väl vara nödigt att ännu engång gå dit. Louvre är ett (enl. Baedeker) - gammalt kungaslott vars grundsten blef lagt år 1180; men först vid revolutionen 1793 gjordes den s.k. gamla Louvre till museum och detta gamla L. består af tvenne i vinkel byggda palats. Under första kejsartiden förökades samlingarna ofantligt, men blefvo vid samma första kejsardörets fall betydligt förstörda och skingrade. Detta oaktadt skall samlingen vara den största i verlden; i synnerhet målningsgalleriet. Huru mycket gallerierna äro besökta kan man bäst bedöma af dessa talande siffror: för hvarje paraply eller käpp som af besökande lemnas till portieren eller garderobet betalas 10 centimes; årliga summan af dessa öfverstiger 100.000 francs (1 á 100 cent.) och ändock lärer hälften af de besökande ej inlämna sina paraplyer. Är ej detta enormt. - - - Den

derpå följande gången jag var på luff hade Aspelin vänligheten medfölja. Besöket gällde tvenne fabriker, det ena för harmonier, det andra för positiv. Dessa lågo långt på andra sidan Bastilj platsen nära vallarna. Fabrikerna voro mycket artiga att lemna priskuranter och berömma sina fabrikat, men ehuru tvenne gånger på hvardera stället anhållan om att få bese fabriken gjordes, - vägrades detta med alla möjliga kalla artigheter. Likväl lurade jag positivmakaren (jag gällde såsom instrument handlare från Hfors) föga anade han att den slags pistämna han sade sig ha uppfunnit och benämnt efter sitt namn Gaviolini (mannen hette Gaviolini) nu flyttar till Finland, - så mycket jag tror. Jag nämnde Bastille platsen. Detta är ett stycke af Frankrikes oroliga historia. Stället är en öppen plats, ej alltför vid. Före den 14 juli 1789 stod här ett starkt fäste med fem torn, omgifvet af djupa löpgrafvar och begagnades till statsfängelse. Detta slottfäste hette "les Bastille St Antoine". Ifrån denna plats begynner den delen af Paris hvarest revolutionerna ha sin vagga; hvarest missnöjets frö gror. Befolkningen är handverkare, mindre handlande och alla möjliga arbetare. Den 14 juli stormade massan mot fästet, nedrefvo murarna, nog talande för att drifva en att bese stället; men "place de la Bastille" har många historier; flere än ett blad. - Till platsen nynnär bl. a. gatan "rue du Faubourg St Antoine". Vid denna mynning hade orostiftarna 1848 i juni uppfört en stark barrikad, vilken försvarades i tre dagar, men föll på den fjärde. År 1871 hade kommunisterna samma plats i sitt våld mer än en half månad innan militären kunde intaga platsens barrikader. Napoleon I lät 1830 (nej - Louis-Philippe, kolonnen invigdes 1840) här uppresa en 50 meter hög kolonn till minne af de män och på deras grafvar hvilka 1789 års revolutionärer hade nedhuggit (egentligen 1830 års revolution). Photographie af kolonnen får Du se sen jag hemkommit. På detta sätt finna vi varhän vi vandra något märkeligt ställe och hvad som af allt är besynnerligast och intressantast är det att alla dessa ställen äro historiska. Här en tilldragelse, der en annan hvaråt hela den civiliserade verlden med spänning blicka - en egen sorglig

(forts. fattas)